UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Suumma [!] de laudibus christifere virginis Marie

Albertus <Magnus, Heiliger>

Colonie, 1502

VD16 A 1357

De h[o]. quo[d] fiet istud.

urn:nbn:de:hbz:466:1-69610

Visual Library

geillos in ꝟtute tua ⁊ regna in me. qꝛ tu es iṗe rex meus ⁊ deꝰ meus
NR De illo qđ ſequit᷑ Quō fiet iſtud. ¶ Et videt᷑ ꝙ potiꝰ dixerit Rō prima
dubitādo. annūciatio eñ yſaac fuit figura iſtiꝰ annūciatio
nis. ſꝫ ſi ibi ſara riſit ⁊ dubitauit. ḡ videt᷑ ꝙ ſilr̄ dꝫ eē ī figurato ¶ Itē 2
abraā dixit. Utinā yſmahel viuat corā te. ḡ videt᷑ ſilr̄ dubitaſſe ¶ Itē 3.
Zacharias dubitauit Luce. i. q̄ annūciatio etiā fuit figura iſtiꝰ an‑
nūciatōis. ḡ in iſta annūciatōe debuit eē dubitatio. ¶ Sꝫ ꝯtra ī glo. Contra
ſup Luc. Cū ſara riſerit de ꝑmiſſione dei ⁊ maria dixerit. Quō fiet
iſtō qm̄ viꝝ nō cognoſco. cur nō ſunt mute facte ſicut zacharias.
¶ Solō. Sara ⁊ maria nō dubitāt qđ faciendū ꝑmittit᷑ ſꝫ modū Solō
reqrunt. Itē alia glo. Legerat ⁊ nō dubitauerat ꝟginē pariturā. ſcie
bat ꝙ ipleri oportebat qđ ab angelo audierat. ḡ ordine ipleri debeat
reqrit. Uñ Bern. Nō dubitabat de facto ſed modū ⁊ ordinē reqrit.
nō eñ q̄rit an fiat iſtud ſꝫ quō. q̄ſi diceret. cū ſciat dñs meꝰ teſtis con
ſcie mee votū eē ancille ſue nō cognoſcere viꝝ q̄ lege q̄ ordine place‑
bit ei vt fiat iſtō. ſi oportuerit me frāgere votū vt pariā talē filiū. ⁊
gaudeo de filio ⁊ doleo de ꝓpoſito. fiat tñ volūtas eiꝰ. ſi ꝟo ꝯcipiam
ꝟgo. pariā ꝟgo qđ vtiqꝫ ſi placuerit ei īpoſſibile nō erit. tūc ſcio ꝟe
qꝛ reſpexit hūilitatē ancille ſue. Ex his videt᷑ ꝙ nō dubitauit de facto
ſꝫ de mō. ¶ Sꝫ ꝯtra. Videt᷑ ꝙ ꝑ illō quō nō ſolū q̄rit᷑ qñ dubitat᷑ de Cōtra pᵒ
mō. ſꝫ qñ dubitat᷑ de facto Joh. iij. Quō pt̄ hō naſci cū ſit ſenex vbi
dubitat᷑ de facto ⁊ nō tm̄ de mō. ¶ Itē ſignū ꝙ angelꝰ dat ad iſtā que 2.
ſtionē nō certificat de mō ſꝫ de facto. q̄ſi dicat. ſi Eliſabeth pt̄ ꝯcipe. ḡ
et tu. ¶ Itē modus videt᷑ ſatꝭ expſſus cū dr̄. ꝯcipies in vtero. qꝛ ſi cō 3
cipit in vtero. ḡ ꝯcipit ꝟgo. nupta ꝯcipit in vtero ⁊ nō in vtero ¶ Itē 4
nō erit īpoſſibile apđ deū oē ꝟbū. Gloſſ. i. factū qđ ꝟbo exꝑmit᷑. ḡ de
facto certificat᷑. ḡ dubitauit de facto. ¶ Itē phūs. dubitare de ſingulis 5
nō ē inutile. ḡ potuit de vtroqꝫ dubitare. ¶ Itē ſi dubitare de mō li‑ 6
cuit. ḡ de facto. ¶ Itē ſcī exponūt iſtā ꝯceptōez myſtice Uñ Ambro. 7
Maria deſponſata ſꝫ ꝟgo tipus ē ecclie q̄ ē imaculata ſꝫ nupta ꝯci‑
pit nos de ſpū. ꝟgo parit nos ſine gemitu. ⁊ iō fortaſſis alij nupta
ab alio repleta. ḡ cū iſta ꝯceptio poſſit ſpūaliter itelligi licite potuit
dubitare vtꝝ ſic vel ſic hoc debeat fieri. ¶ Itē nō ē credendū omī ſpi 8
ritui. qꝛ angelꝰ ſathane trāſfigurat ſe in angelū lucis. ḡ de hoc potuit
dubitare. ¶ Itē q̄ cito credit leuis ē corde. ¶ Itē ꝙ ex h̄ qđ q̄ſiuit ſeq̄ 9
tur aliq̄ dubitatio nec de facto nec de mō. ptꝫ ex hoc ꝙ nō oīs queſtio 10
ē ꝓpter dubitatōez. dñs eñ in euāgelio ſepe ⁊ plura queſiuit. ⁊ tñ de
nullo vnq̄ꝫ dubitauit. ¶ Itē Math. Cū iohēs audiſſet in vinculis
opa xp̄i ⁊c. Glo. Criſoſt. ꝙ nō ꝓpter ſe ſꝫ ꝓpter diſcipulos q̄ſiuit. a‑ 11
ſilr̄ videt᷑ ꝙ etiā btīſſima ꝟgo nō ſibi ſꝫ nob dubitauit ¶ Itē legerat 12
ꝟginē pariturā. ḡ ſciuit hoc ꝑ fidē. ⁊ ei dꝫ mō ꝙ ſit illa. ḡ ipa crediđit.

13 ſe ꝟginē pariturā ¶ Itē ipa credidit articulū de incarnatōe ſꝫ.de ſuba
illius articuli ē credere deū ꝟginē ꝯcipe ⁊ parere.ğ nō dubitauit vtꝝ
14 manēs ꝟgo eēt ꝯceptura ⁊ paritura. ¶ Itē angelus nō r̄ndit niſi qd̾
15 16 ſciuit ꝑus. ¶ Itē angelus nō r̄ndit niſi de mō ꝯcipiendi. Itē videt̾ ꝙ
nō bn̄ dr̄ in hoc qd̾ ſubiungit̾. viꝝ nō cognoſco. multe em̄ virgines
virū nō cognoſcūt. ⁊ tn̄ impoſteꝝ ꝑnt ꝯcipe

Rº ¶ Ad hec ſoluēdo dicim⁹ ꝙ btiſſima ꝟgo q̄ꝛ prudētiſſima nec de facto nec de mō dubitauit Nec obſtat in figurꝭ dubitatio p̄ceſſit. quicq̄d em̄ dubitatōis in figurꝭ p̄ceſſit vel impfectōis. in h̄ iſtud figuratū oēs figuras excellit. q̄ꝛ nulla figura iſtud figuratū ꝑ oīa ⁊ in oībꝫ exp̄mere ſufficiēs fuit. queſtionē aūt quā btiſſima ꝟgo angelo fecit ꝑpter iſtius dubitatōem nō fecit. ſꝫ ꝑpter materie deſcriptōem pleniorē. ꝑpter veritatis maiorē expreſſionē. ꝑpter erroris dubitatōem et opinionū excluſionē. ꝑpter noſtrā edificatōem. ¶ Ad id q̄ q̄rit de cauſe queſtiōis redditōe. pꝫ ſolō ꝑ argumentū gloſe. nō cognoſco id ē nō cogniturā ꝓpono. Ex his pꝫ ſolutio ad obiecta.

figuratū nō potuit exp̄mi. q̄re mariaꝫ q̄ſiuit quomō fiat iſtud.

Solō.

Rō prima. 2 et 3 Nr̄ De hoc. Viꝝ nō cognoſco. nouit em̄ patrē ſuū. h̄ viꝝ ¶ Itē nūq̄d nō nouit ioſeph. ¶ Itē oīs cognitio vel ē ſenſitiua vl̄ intellectiua. oīs intellectiua ē ſpeculatiua vel affectiua. ſed ipa dilexit oēs viros ⁊ oēm hoīem. Itē ſenſitiua. q̄ꝛ multos viros viderat ⁊ audierat. ğ omī mō viꝝ nouit. Itē ſi dicat̾ ꝙ intelligat̾ de cognitōe experientie.

Cōtra. ¶ Cōtra. Multos em̄ viros fuit expta. expiētia em̄ eſt cognitio multoꝝ ſingulariū ſil̾. ex multis em̄ memorijs fit vnū expimētum. ⁊ ſic expta fuit multos viros. Si āt dicat̾ ꝙ ibi capiat̾ cognitio ꝑ actu gnatōis h̄ videt̾ incōueniēs. q̄ꝛ act⁹ vegetatōis ⁊ actus cognitōis gn̄e opponunt̾. Itē nō ſeq̄t̾. nō cognoſco expientia. ğ nō cognoſco. Itē ſi dicat̾ ꝙ ſeq̄t̾ ſm viſum. h̄ adhuc nō videt̾ poſſe ſtare. q̄ꝛ ſic btiſſima ꝟgo ꝓprie loquēdo dixiſſet falſuꝫ. qd̾ abſit.

Solō. ¶ Ad hoc dōm ꝙ vir ſm ꝙ dr̄ relatiue ad mulierē. vt vir mulieris vir. vir importat ꝙ beatiſſima virgo nouerat ſe virum nunq̄ꝫ vel videre vel audire. vel intelligere vel ſapere vel intelligere velle. dicat igitur nō cognoſco vt perſone mee dominatorem. operum rectoreꝫ. corporis corruptorem. anime obligatorem. prolis propagatorem. nunq̄ꝫ volo cognoſcere aliqua actione

Ad obiecta ¶ Ex his ſoluta ſunt obiecta

Rō pª. Nr̄ De illo quod ſubditur. Spirituſſanctus ſuperueniet in te. Et videtur ꝙ potius dixiſſet. filius ſuperueniet in te. quia illo modo ſpecialiſſimo tm̄ filius fuit in ipſa per preſentiā corpalem
2 ¶ Item cum iſta aduentio ſit per filij humiliatōnem potius dixiſſet deſcendet in te. ¶ Item de dn̄o legitur Joh. ij. Super quem videris